

Winterdag

Rijp op het gras. De sloot, gesteaven, kraakt.
Herinnering beslaat soms meer tijd dan er was.

Februari, ik ben tien. Pas als ik groot ben oud.
Vertrouwd de polders zover ik ze kan zien.

Al wat ik voel staat om me heen.
Ik kijk en trek de lijnen daar omheen
van wat ooit tekening zal zijn:

winter, velden, hier de sloot.
Dat kind ben ik. Wat was ik klein
en nu ik er naar omzie groot.

Johanna Kruit

Gedicht uit de bundel " Omtrent het getij "
Uitgeverij Rap Amsterdam